

Големия Зулуски Шаман и Старейшина Кредо Мутуа

Едно Уникално и Завладяващо интервю на Рик Мартин

Често се казва, че местните старейшини, на което и да е племе пазят ключа към Познанието. Това становище се потвърди от интервюто, направено наскоро, в което аз имах голямата чест да разговарям с Зулуския “Зануси” (Шаман) Кредо Мутуа. Кредо Мутуа наближава осемдесетте. С усилията и подкрепата на Дейвид Айк, аз имах възможността да се свържа с доктор Йохан Юберт, който бе така любезен да организира нещата с Кредо Мутуа, и по този начин направи възможно това телефонно интервю с Южна Африка, буквално на другия край на света. Ние от СПЕКТРУМ бихме искали да изкажем нашата дълбока благодарност, както на Дейвид Айк така и на доктор Юберт, за техните огромни усилия да разкрият на света Истината, която този човек знае и пази. За първи път чух за Кредо Мутуа преди пет години. По това време изглеждаше невъзможно да говорим директно по телефона с него, по простата причина, че той живее на място където няма телефон. Когато научих от Дейвид Айк, че е прекарал известно време с Кредо Мутуа, и че той не би имал нищо против да разговаря със СЕКТРУМ, това бе достатъчно за мен.

Благодарение на чудото на международните телефонните линии, на 13-ти август ние направихме това, което се превърна в 4 часово интервю! И не, ние няма да съкратим нищо от него, нито ще го разделим на части. Разговора, Ви предаваме дума по дума, тъй като това е начина по който ние работим – уважение към отсрещния както и това да правим добра и почтена журналистика! Кредо Мутуа е човек, който Дейвид Айк описва като: *“Най-невероятният, изпълнен с познание човек, който имах привилегията и честта да наричам приятел, гений.”* След разговора ми с Кредо Мутуа аз бях на същото мнение. Бих желал да добавя, че той бидейки официално неграмотен, беше достатъчно любезен да произнесе буква по буква всички африкански и зулуски думи, имена за статията. С цел правилното им записване от нас.

Тези от вас, които имат познания свързани с Африка може би ще намерят много повече полезни неща за проучване отколкото обикновения читател и всъщност цялото това внимание от страна на Кредо е още една черта от характера на откровен и прецизен човек. Ако напоследък сте чели нещо, което ви кара да се замислите или е предизвикателство към вашата Вяра, това интервю ще ви отведе една стъпка по-нататък. И както винаги се получава, Истината винаги звучи по-фантастично и по-невероятно от самата фантастика. Истината или частите от Истината, които са показани на всеки един от нас са всъщност парчета от по-голяма мозайка или по-голям пъзел, ето защо всеки един от нас прави свои заключения отнасящи се до Истината, която други са споделили с нас.

След като прочетете тази информация ще разберете по-ясно защо има опити гласа на Кредо Мутуа да бъде заглушен, а и също ще можете да оцените смелостта му да каже истината без значение какви ще бъдат последствията за него. И нека да ви представя интервюто без повече въвеждащи коментари.

Мартин: Преди да започнем искам да Ви кажа, че за мен е голяма чест и привилегия да говоря с Вас, бих искал да благодаря на Дейвид Айк и д-р. Юберт, без чиято помощ не бихме били днес тук. Читателите ни са осведомени и знаят за съществуването на променящи формата си извънземни рептилоидни (влечуги), бих искал да обсъдим тяхното присъствие, тяхната командна структура, йерархия на управление и техните планове, начина им на действие прилагани в днешно време. Така че първият въпрос, който ми се иска да задам е: Бихте ли потвърдили, че на практика в момента на нашата

планета има променящи формата си извънземни рептилоидни влечуги? И ако това е така, ако го потвърждават, бихте ли ни казали какво е особенното при тях? Откъде всъщност идват те?

Кредо Мутуа: Сър, може ли вашият вестник да изпраща хора в Африка?

Мартин: Извинете, не Ви разбрах, бихте ли повторили?

Кредо Мутуа: Може ли вестникът ви да изпрати някого до Африка в близко бъдеще?

Мартин: В момента финансовото ни състояние е такова, че не бихме могли, но това може да се промени в бъдеще и да имаме тази възможност.

Кредо Мутуа: Има някои неща, които бих искал да проверите, независимо от мен. Чували ли сте за страна наречена Руанда, Централна Африка?

Мартин: Да.

Кредо Мутуа: *“Боговете, които дойдоха”* така ги нарича народа на Руанда, така ги наричат хората на Хуту, както и народа на Уатуси и те не са единствените, които познават расата на завоевателите, наречени *Имануела*, което означава *“Боговете, които дойдоха”*. Някои племена в западна Африка като племето Бамбара също ги познават. Наричат ги *Зишвези*, тези, които дошли преди много, много поколения, дошли от небето, били много развита и напреднала раса, която външно приличала на нас, хората. Думата *Зишвези* означава: *хлъзгави, реещи се същества, които падат свободно от небето и се носят по водата*. Всеки от нас тук е чувал за народа на Догон, племена от западна Африка, които до един твърдят, че културата им е дадена и е дошла от нормални хора, но всъщност не са... Племето Догон е едно от многото в Африка, които твърдят, че тяхното племе или техният крал са били открити първи от свръхестествена раса от същества, които дошли от небето. Следите ли ми мисълта, сър??

Мартин: Да, разбира се. Моля продължете.

Кредо Мутуа: Сър, мога да продължавам така с часове, но нека да ви разкажа за моите хора, хората от племето Зулу от Южна Африка.

Мартин: Моля.

Кредо Мутуа: Племето Зулу, известно със своите воители, е племето, към което миналия век е принадлежал Шака Зулу. Ако попитате бял южноафрикански антрополог какво означава името Зулу, той ще ви каже, че означава *“НЕБЕ”* и от там зулусите се наричат *“Хората от небето”*. Това сър обаче е нелепо и не е така. В езика на зулусите думата за небе, синева е *СИБАКАБАКА*.

От друга страна това, което е разстоянието между планетите, ние наричаме *“изулу”*, и думата *“ведзулу”* е също разстоянието между планетите, тъмното небе със звезди по него - наблюдавано всяка нощ - се асоциира с пътуване. Зулуската дума за тези, които като номадите и циганите пътуват без цел е *“изула”*. Сега, можете да видите, че Зулусите в Южна Африка са знаели, че през космоса може да се пътува, по начин различен от този, по който птиците летят в небето. Зулусите твърдят, че преди много, много хилядолетия, от небето пристигнали хора от раса наподобяваща на външен вид гущери, хора, които можели да си променят формата когато пожелаят. И хора, които оженили дъщерите си за ходещ (извънземен), и възпроизвели мощна раса от Крале и племенни Вождове, има стотици приказки, сър, в които жена-гущер придобива самоличността на човешка принцеса и се прави на такава, и се жени за Зулуски принц. Всеки Южно-Африкански ученик знае историята за принцесата наречена Кхомбецансини. Кхомбецансини е трябвало да се омъжи за красив принц наречен Какака, име което

означава "просветеният". Един ден, обаче, докато Кхомбецансини събирала съчки за огън в гората, срещнала същество наречено "имбулу". Това Имбулу било гущер който имал тяло и крайници на човешко същество, но имал и дълга опашка. Гущера заговорил принцеса Кхомбецансини, "Ех, колко си хубава, момиче, де да бях като теб. Де да изглеждах като теб. Може ли да те приближа?" казал женския Имбулу-гущер. А принцесата отговорила, "Да, можеш". Тогава гущерката, която била повисока, приближила момичето и се изплюла в очите ѝ и започнала да се променя. Станало така, че гущерката изведнъж придобила човешка форма, и все повече и повече заприличвала на момичето, с изключение на дългата и заострена опашка. Внезапно гущерката нападнала принцесата, притиснала я и ѝ смъкнала накитите и сватбената пола, и сложила всичко на себе си. Така че гущера се превърнал в принцесата. В гората сега имало две идентични жени - превъплътената гущерка и истинската принцеса. Гущерката казала на принцесата, "Сега ти си ми робиня. Сега ще ме заведеш на сватбата. Аз ще съм на твое място, а ти ще си ми робиня, хайде!" Тя взела пръчка и почнала да бие бедната принцеса. Освен принцесата, я придружили и други момичета които били шаферки, както повелява зулуската традиция, и така стигнали до селото на принц Какака. Преди да влязат в селото жената с променена форма трябвало да се погрижи за опашката, която тя все още имала. Трябвало някак да я прикрие. Тя заставила принцесата да събере съчки и клонки и да направи мрежа от тях, в която тя набувала опашката си и я прилепила към себе си. Сега, погледнато от страни, тя изглеждала като Зулуска с привлекателни, много големи, бедра. А после, когато пристигнала и се оженила за принца започнали да се случват странни работи в селото. Всичкото мляко започнало да изчезва, защото всяка нощ принцесата с променена форма, фалшивата принцеса, си изваждала опашката и с нея смучела всичкото вкиснато мляко, през дупката, която имала на върха на опашката. Тогава свекървата казала, "Какво става тук? Защо изчезва млякото?" А после казала, "Разбирам, сред нас има Имбулу." Свекървата, която била възрастна и умна, казала, "Трябва да се изкопае дупка, пред селото. Тази дупка да се напълни с мляко." Това било сторено. Тогава било наредено на шаферките да прескачат тази дупка. Те всички я прескочили. Променената принцеса също била заставена да прескача, и когато тя прескочила дупката, опашката и се отвързала и почнала да суче от млякото в дупката. Войните убили лъжливата принцеса. И така принцеса Кхомбецансини се оженила за краля - крал Какака. Знаете ли, тази история има много версии. Из цяла Южна Африка, сред много племена, могат да се намерят истории за тези невероятни същества, които могат да се превръщат от влечуги в човешки същества, и от влечуги във всякакви други животни. Тези същества наистина съществуват. Където и да идете, Южна, Източна, Западна, и Централна Африка, тези същества се описват по един и същ начин. Даже и сред племена, които през дългата си история, въобще не са били в допир помежду си. Така че, ТЕ наистина съществуват. От къде идват, аз не мога да кажа със сигурност, сър. Но те се асоциират с някои звезди по небето, и една от тези звезди е част от група звезди, намиращи се в Млечния Път, които народа ни нарича *Ингияб* - означаващо "Великата Змия". Има една червена звезда, червеникава звезда, намираща се към края на огромна редица от звезди, наричана от народа ни *ИзонеНканямба*. Това е звездата която наричат *Алфа Кентавър*. Това си заслужава да се разгледа, сър. Защо повече от 500 племена в местата в които съм бил, в Африка, през последните около 40 или 50 години, всички от тях описват подобни същества? Предполагало се е че тези същества се хранят с нас хората; имали са сблъсък със Самият Бог, защото искали пълен контрол над Вселената. И Бог водил ужасна битка с тях и Той ги накарал да се крият, победил ги. Накарал ги да се крият в подземни градове. Те се скрили дълбоко под земята. Те винаги чувстват студ. Говори се че в подземните кухни има огромни огънове, които се поддържат от поробени, зомбирани хора. Още се говори че тези *Зусвази*, тези *Имбулу*, или както и да ги наричаме, не са в състояние да ядат твърда храна. Те или ядат човешка кръв, или консумират енергията, която се отделя когато много хора по земята воюват и се избиват. Срещал съм хора, които са избягали от по-ранните Масаки в Руанда, преди години, и те бяха ужасени от това което се случи в тяхната държава. Те казаха че клането над племето Хуто, от страна на Ватусите, и над Ватусите от страна на Хуто, е храна за чудовищата *Имануела*. Защото тези *Имануела* обичат да вдишват енергията отделяна когато много хора изпитват страх, или биват избивани. Разбирате ли какво искам да кажа, сър?

Мартин: Да, напълно.

Кредо Мутуа: А сега ще ви кажа нещо интересно, сър. Ако учите езиците на африканските нации, ще намерите думи, които са подобни на някои Близко-Източни думи или даже на думи на Американските Индианци. И думата *Имануела* означава “*Господаря който дойде*”. Дума, която се среща в езика на Хуту и Ватуси в Руанда, е много подобна на еврейската дума *Иммануел*, означаваща “*Господ е с нас*”. *Имануела*, “*тези които са дошли, Господарите които са тук*”. Народа ни вярва сър, че ние, хората по тази земя, всъщност не управляваме живота си, колкото и да не ни се вярва. Чернокожият народ, всички запознати с тези неща, всички шамани из Африка, ако ти гласуват доверие, ще споделят всичките си тайни с теб и ще ти кажат че [с] *Имануела*, има и *Имбулу*. Освен това има и друга дума за тези същества. Тази дума е *Читахури*. Когато *Читахурите* кацнали на планетата, те почнали да променят хората. Моля ви да ми простите, но трябва да ви разкажа тази история. Това е една от най-странните истории разказвани в Африка. Историята се е разказвала сред тайните общества на шаманите и други, в които все още се пази древно Познание и мъдрост. Историята разказва за това как над Земята се стелела гъста мъгла, и хората не можели да виждат Слънцето на небето, нито пък Луната, а само се виждала светлината идваща от тях. Мъглата не позволявала те да се виждат. Нямамо бури. Целият свят бил много гъсто залесен. Имало огромни джунгли. Хората по това време живеели в мир. Говори се, че по това време хората били щастливи, и нямали слово. Хората само издавали странни звуци като щастливи маймуни и бабуни. Сегашното слово не съществувало, тогава. И през тези векове, хората разговаряли с умът си. Мъжете можели да повикат жена си, като си помислили за нея, за лицето ѝ, за мирисът ѝ, за нейните коси. Ловците можели да идат в гората и извикат животните, и животните избирали едно от тях, болно и старо, което да се предложи на ловеца. Ловеца го убивал бързо и носел месото му в пещерата си. Нямамо насилие срещу животните. Нямамо насилие срещу Природата, от страна на хората. Хората искали храната си от Природата. Те заставали под дърветата и си помисляли за плодовете, и тогава дърветата пускали плодовете си.

Когато дошли *Читахурите*, те летели в ужасни съдове. Хвърчали по въздуха, приличащи на огромни паници, издаващи ужасен звук. Читахурите нападнали хората, с мълниени камшици, и им казали че те са велики богове от небето, и че ще имат големи дарове от Бога. Тези, така наречени, богове, които приличали на човешки същества, но доста високи, с дълги опашки и ужасни пламтящи очи. Някои от тях имали жълти светещи очи, а някои дори имали и трето око, което било кръгло и червено и се намирало в центъра на челото. Тези същества отнели силите на хората, като например говора без думи, или преместване на предмети със силата на мисълта. Те още отнели и възможността да се вижда в бъдещето и миналото, и възможността за духовни пътувания в други светове. Всичко това сега било отнето, от Читахурите, но пък в замяна хората получили дар слово.

За ужас на хората този дар - словото - ги разединил. Читахурите нарочно дали най-различни езици на хората. Възникнали конфликти. Освен това, Читахурите, направили нещо нечувано до тогава. Те дали на някои хора власт над другите. Читахурите казали, “*Това са вашите крале, това са вашите вождове, те имат нашата кръв в жилите си. Те са наши деца и вие трябва да ги слушате, защото те говорят от наше име. Ако не слушате какво казват тези хора, ще бъдете наказани жестоко.*” Преди Читахурите и съществата *Имбулу*, хората живеели в духовно единство. След тяхното идване настъпило разделение, не само по език, а и духовно. Тогава човешките същества получили, от Читахурите, нови странни чувства. Хората започнали да чувстват несигурност, и почнали да издигат големи дървени огради около селата. Хората почнали да създават държави. Започнали да се делят на племена, да създават граници, и укрепления. Появили се амбиции и лакомия. Хората поискали да придобият добитък и черупки от миди.

Читахурите заставили хората да копаят в земята. Те задействали жените и ги накарали да откриват разни видове минерали и метали. Жените открили медта, златото, среброто. Накрая Читахурите показали на жените как да правят нови сплави от тези метали. Така се появили бронзът и месингът. Читахурите премахнали свещената мъгла, която произвеждала дъжд. За пръв път хората видели звездите, и тогава Читахурите им казали да не си мислят, че Бог живее под земята, и че трябва да вярват че Бог е в

небесата. Читахурите пожелали хората да правят неща, които да задоволят този Бог в небесата. Хората тогава вярвали че Бог е под земята, и че Бог е великата майка, живееща под земята, откъдето растели зелените растения и дървета, и че умрелите отивали под земята. Читахурите обаче променили тези вярвания и насочили човешкото внимание към небето. И до ден днешен в Африка има две вярвания, които си противоречат, по тези въпроси. Много африкански племена вярват в това което наричат *Мидзимо* или *Бадимо*, което означава “*ония дето са на небето*”. Но при Зулусите има друго нещо. Някои Зулуси казват, че умрелите са *Абапанси* - означаващо “*онези там долу, под земята*”. Има и теория за *Абанезулу* - означаващо “*онези там горе*”, а *Абапанси*, което е най-старата дума означаваща “*ония, които са под земята*”. Така че, и до ден днешен сред стотиците африкански племена биха се намерили хора, които вярват в едната или другата версия, за това дали умрелите отиват на небето или под земята. Когато се вярвало, че умрелите отиват под земята, хората вярвали, че Бог е жена, великата Космическа Майка. А пък вярата на *Абанезулу*, е че Бог е мъж намиращ се на небето. Казва се, че Читахурите казали, че хората са тук, на Земята, за да я променят и направят подходяща за Бог. Говори се, че тези които работят по въпроса за промяна на Земята, и правят Земята сигурна за змийският бог, Читахури, да заживее в нея, ще бъдат възнаградени с велика сила и с велико богатство. Сър, аз съм наблюдавал разрухата на Земята, в годините през които аз се запознавах с тези неща и ги проучвах. Защо хората рушат Земята? Това което правим се среща само при африканските слонове, които унищожават дърветата около местата където пребивават. Ние правим точно същото. На много места, в Африка, сега е пустош. В Южна Африка се намира пустинята Калахари, под която открих древни руини, което означава че някога това което е било плодородно място, сега заради човешката дейност, е пустиня. Някога ходих на сафари в Сахара, и открих, че някога там е имало живот, там където сега има само голи скали и шептящ пясък. С други думи Сахара е била плодородно място, унищожено от хората. Защо? Защо хората се чувстват толкова несигурни и защо искат толкова власт, та да превърнат земята в пустиня, в която няма да могат да живеят. Защо? Въпреки че са ни известни последиците, продължаваме да изсичаме джунглата в Африка. Защо сме тук - да изпълняваме програмата на Читахурите. Колкото и да не искам да го повярвам отговора е, че това е така. Ужасно, но е така. Един от мъдрите ми приятели е д-р Сътчин (бележка на автора: това е д-р Захария Сътчин, автор на много провокативни книги за извънземна намеса на Земята, датираща от древността). Според древни Шумерски текстове, дълбани в глина, богове дошли от небето и накарали хората да добиват злато. Историята се потвърждава от Африканските легенди, за боговете дошли от небето и поробили хората, но хората не винаги осъзнавали, че са поробени. Друго нещо което се говори сред народа ни, е че Читахурите ни преследват като лешояди. Те издигат някои от нас, изпълват го с гняв и много амбиции, и го превръщат във велик воин, способен на ужасни неща. Накрая, Читахурите не позволяват, на този когото са издигнали като велик владетел, да умре в мир. Те го използват да създадат колкото се може повече войни, а накрая той сам умира насилствено, в ръцете на други. Нашият Крал, Шака Зулу, е провел над 200 войни през над 30 годишното си управление. А накрая той самият бива убит. Когато майка му умира, губи желание за повече битки. Шака Зулу дължи величието си на краля, който царувал преди него. Този крал бил Дингисвайо.

Дингисвайо водил войни, опитвайки се да обедини Зулуският народ в едно голямо племе. Виждал как белите прииждали от пристанищата, и той решил да обедини хората в единна нация и отблъсне опасността, която е надвиснала над тях. Тази опасност идвала от страна на белите. Случило се така че след много извоювани победи, Крал Дингисвайо, внезапно се разболял и получил увреждане на очите си. Той се опитвал да прикрие проблемите със зрението си. Но една кралица, от друго племе, научила за проблемите с очите му. Тя се казвала Нтомбази. Нтомбази взела бойната си секира и нанесла смъртоносен удар на Дингисвайо, след като го поканила в колибата си и го нагостила. Подобно нещо се случва и при някои големи Бели ръководители: Наполеон, в Европа, който умира усамотено на един остров, в Атлантика. Той поставя пистолет в устата си и се самоубива, както се говори; Хунът Атила, който бива убит от жена, и много други велики лидери, завършили насилствено живота си, след като са убивали много хора. Крал Шака бил наруган от доведения си брат, който го пробожда със специално копие за нанасяне на смъртоносни удари. Юлий Цезар също е имал подобна смърт. Винаги война умира

по начин, по който не би трябвало.

Крал Артур, в Англия, е убит от собствения си син, след дълго и храбро царуване. Има и много други такива примери. Всичко това показва, че колкото и налудничаво да изглежда, хората са водени от сили каращи ги да вървят към само разруха. Колкото по-скоро се запознаем с тези неща, толкова по-добре ще се справим с тях.

Мартин: Смяташ ли че тези същества са навсякъде по света, или са най-много в Африка?

Кредо Мугуа: Смятам, че те се намират навсякъде по света, и с уважение, въпреки че мразя да говоря толкова за себе си, аз съм един човек, който е пътувал много по света. Бил съм и във вашата държава САЩ. И в Австралия съм бил и в Япония също. Където и да ходех, все чувах истории за тези същества. Например през 1997 г., посетих Австралия, и потърсих австралийските чернокожи - Аборигените. Когато ги намерих, те ми разказаха удивителни истории. Такива истории чух и в Япония и Тайван. Навсякъде където все още има шамани и народни учители, ще чуете такива истории. И нека ви кажа какво научих в самата Австралия. Австралийските аборигени се наричат Коорие, което означава "нашите хора". Тези Коорие в Австралия вярват във велик създаващ бог наречен Бямие. Някои от техните шамани ми нарисоваха образа на Бямие, а един от тях ми покажа скална рисунка, изобразяваща този странен бог-създател, който дошъл от звездите. Когато погледнах това, което са нарисували, видях, че то прилича на Читахури. Познах го от началните ми шамански години. Имаше голяма глава. Големи очи, подчертани в рисунката. Съществото нямаше уста, а пък имаше дълги ръце и учудващо дълги крака. От моя народ в Африка знам, че така се изобразява Читахури. Питам се "Защо?" Намирам се в страна на хиляди километри, и тук виждам същество познато като Бямаи или Бими – същество, което аз африканецът познавам.

Сред американските индианци, сър и по специално сред някои племена в Америка, като Хопите и тези, които живеят в сградите наречени пуебло, се среща история за същества наречени *Катчина*. Хората там си слагат маски, за да приличат на тях.

Някои от тези *Катчина* са доста високи и имат голяма кръгла глава. Досуц като в Африка. В Африка наричаме тези създания *Егвугву*, или другата дума е *Чиняву*. Изглеждат напълно еднакви, съществата *Чиняву*, при нас, и тези *Егвугву*, при индианците. Защо ли е така? Имало ли е допир между африканци и индианци? Кога? Това е една от най-големите мистерии. Това е едно от нещата, които ме удивляват по света. Тези същества съществуват и колкото по-скоро скептиците го проумеят, толкова по-добре. Защо човечество не прогресира? Защо се въртим в омагьосания кръг на разрухата? Вярвам, че хората по природа са добри. Хората не искат войни. Хората не искат да разрушат света в който живеят, но някои същества, или сили карат хората да се само разрушават. Трябва да осъзнаем това колко се може по-скоро. Аз живея в Африка. И тук е народът ми. Тук е домът ми. Но виждам как войни, които са напълно безсмислени, разрушават Африка.

Индия, която като Африка, преминава през мъките на колониализма, под френска, английска и друга власт. След като получава независимостта си, Индия, постига такива неща, които до сега Африка не е успяла. Защо? Индия прави своите ядрени експерименти, днес вдъхва респект у други държави. Индия изстрелва сателити в орбита, но има същите проблеми като Африка, населението ѝ нараства. В Индия има крайно бедни и крайно богати хора, има конфликти на религиозна и етническа основа, но въпреки това постига такива неща, каквито Африка не успява да постигне. Питам се "Защо?" "Защо?" Факт е, че преди хиляди години хора от Африка поставят началото на най-големите цивилизации в Индия, и други места в Югоизточна Азия. Археолозите вече го доказват. Защо тогава има толкова войни в Африка? Защо има толкова болести и глад? Защо? Много пъти когато седя в колибата си, плача виждайки бедствия като СПИН да ни унищожават и погубват, плача, когато виждам как безсмислени войни разрушават вековни страни в Африка, страни които са били мирни и свободни хиляди години.

Някога Етиопия е била училището на цяла Африка. Някога Нигерия е била велика страна с традиции в самоуправлението, много, много преди белите хора да дойдат в Африка. Днес всички тези страни и много други са разрушени. Днес има места в Африка, които са тотално обезлюдени от войни и бедствия

като СПИН, бедствия, които по всички признаци показват и личи, че са предизвикани от човека. Питам се: “Кой и защо унищожават Африка???” Има племена, в чиито селища съм живял, и които много ми помогнаха по време на Втората Световна Война в моето търсене на Истината и на Знанието. Днес тези племена вече не съществуват. Няма ги, те са тотално унищожени от безсмислените войни, в които черните хора не печелят нищо. Живея в Южна Африка сега, тук съм роден и тук съм обречен да умра. Виждам как страната ми се разпада на части като гниещо, развалено манго. Южна Африка някога е била велика страна. Имала е могъща армия, огромна индустрия, произвеждало се е всичко: от локомотиви до малки радиоприемници. Днес страната ми се е превърнала в една ненужна смет. Защо? Не можеш да разрушиш една страна за една нощ, освен ако няма определени сили? Наскоро видях разрушаването на една друга страна в Южна Африка. Тази страна е Лесото. Тя е обитавана от едни от най-мъдрите и едни от най-старите племена в Южна Африка. Измежду всички тези племена е племето Баквама. Народа на Баквама е толкова древен, че някои от тях могат да опишат мистериозна земя, с очертани огромни планини, която е управлявана от добрия Бог. Този Бог е бил с човешка глава и с тяло на лъв (тук веднага изниква едно сравнение със Сфинкса в Египет). Баквама наричат тази страна *Нтсвама-тфатфи*. В превод *Нтсвама-тфатфи* означава “Земята на слънчевия ястреб”. Знаете ли, че в Рая ястребът е птицата на молитвата? По това време, тогава, народа на Баквама вече е знаел за земята Египет и че оттам идват техните предци и прародители. Баквама наричат земята си “Земя на слънчевия ястреб” или “Земя на слънчевия орел”, което е абсолютно същото, което египтяните използват, за да опишат страната си. Те я описват като “Земята на Хор”, гръцкият бог *Хорус*. Преди да почине принцеса Даяна, през 1997 г., аз бях един от първите Черни хора, които предупредиха, че това нещо ще се случи. Ще ви обясня: може би година или 8 месеца преди Даяна да бъде убита, почина кралят на Лесото, крал Мошоеше Втори. Неговата смърт беше идентична, съвпадаща детайл по детайл със смъртта на Даяна. Всички вие, които не вярвате на думите ми или ви се струва невероятно това което казвам, моля да имате предвид следното: Принцеса Даяна умря в тунел, кралят на Лесото умря в клисура (дефиле). Той беше тръгнал на далечен път, за да провери някакъв проблем, който имаше в животновъдната си ферма. Когато се разбра, че той много закъснява и не се връща, бяха изпратени хора, които да го търсят. В планините на Басото има много хора, които пасат добитък и същите тези хора се срещнали с изпратените да търсят краля. Обяснили им, че чули нещо като изстрел по посока на клисурата и след това някакъв трясък. Открили краля на Лесото в колата му, омотан с предпазния колан и с много съмнителна рана на тила. Човекът, който карал колата бил мъртъв на волана, но странното, което било, е че седящите зад краля пазители (т.н. бодигардове) се отървали без драскотина и били живи и здрави. Единият от мъжете, влязъл в колата и издърпал умиращият крал. Кралят се извинил, че е изцапал ръцете им със своята кръв. Всъщност това е традиция, кралят трябва да благодари на хората, че се опитват да го измъкнат оттам където е и също да се извини, че ги е изложил на опасност, защото всеки един, който се е докоснал до свещената кръв на краля след това е изложен на някаква опасност, било то и духовна опасност. След като колата на краля била извадена от клисурата се видяло, че има дупка, подобна на дупка от куршум в една от гумите. След като колата била закарана на сигурно място, дупката в гумата някак била оправена и вече я нямало. Разбира се, колата е оставена на място, където всеки би могъл да има достъп до нея. След като приключила аутопсията на водача на колата се разбрало, че той е бил толкова пиян, че е чудно как изобщо е карал колата. И като добавка, водачът не бил същият, който обикновено кара колата на краля, бил сменен. Сега сър, виждате ли мистерията тук? Смъртта на краля на Лесото абсолютно съвпада с трагедията, която предстояло да се случи с принцеса Даяна. Народът на Лесото бил подложен на много вандалства след смъртта на краля, всичко това е в резултат на провели се избори, които всъщност бяха контролирани и нагласени. Днес Лесото е една контролирана нация, подложена на странни експерименти, един от които е експеримент състоящ се в построяването на огромен язовир, който се предполага че снабдява Южна Африка, но не и Лесото, с огромно количества вода. Много грозни слухове достигнаха до мен скоро. Те идват от страна, която е дала подкуп за да се улесни построяването на язовира, за да може водните запаси на една страна да се използват за доставка на друга високо развита индустриална държава, имаща проблеми с водата в момента. Странни неща стават в Южна Африка, както и в други части на Африка, които аз като африканец не мога да си обясня. Просто

за мен нямат смисъл. Има войни в Африка, в които след като една африканска държава е завоювала независимостта си от колониалните сили, групи бунтовници излизат с оръжие срещу правителството на страната, но вместо тези бунтовници да свалят правителството, това което постоянно се случва е, че самите бунтовнически сили се разцепват на различни групи и в крайна сметка се оказва, че освен срещу правителството те започват да се бият взаимно помежду си. И крайният резултат, е че в много африкански държави, страната е до такава степен унищожена, че хората винаги губят без значение коя партия е спечелила. Обединените нации пристигат за да създадат някакво подобие на мир. С други думи африканците са започнали войни, които не водят до победа, а до унищожение както на самите тях, така и на техните хора. Погледнете най-дългата и най-ужасната война, която унищожаваше южните части на Судан. Погледнете ужасната война, която унищожаваше Ангола. Една част от света на изток от Южна Африка до такава степен е съсипана (точната дума, която използва Мутуа е изнасилена) от дългогодишните войни, че има места където дори не може да чуе и песен на птица. Всякаква форма на живот там е изчезнала. Идва въпросът ЗАЩО? Тогава открих, че тези държави се унищожават от безсмислени войни (абсолютно непристъпи за нас африканците), казвам ви го като африканец. И това са все държави, които ако бъдат оставени на мира биха могли да подсигурят цяла Африка с храна, вода и ценни минерали. Беше ми казано, че на територията на Ангола се намират такива огромни залежи на въглища каквито няма по целия свят. Освен това разбрах, че в някои части на Ангола има нефтени находища, които са втори по големина в света след тези на Средния изток. Судан е държава, която посетих няколко пъти по време на и дори след Втората Световна Война. В Судан имаше толкова много храна, че селяните даваха храна на преминаващите през страната им. Днес южен Судан е разкъсан от глад, изпълнен с омраза ад, където децата умират от диария в пустошта, докато по клоните на дърветата лешояди и мишелови търпеливо очакват своето пиршество. Африка систематично и предумишлено се унищожаваше от силата на такъв произвол, който продължава дори и сега. Тази сила излиза извън контрол.

Мартин: Извинете, казахте, че в Ангола има въглища или злато?

Кредо Мутуа: Въглища, сър, въглища, в Ангола има диаманти. Научих от хора, на които може да се вярва, че под Ангола има толкова нефт, колкото няма в целия Среден изток. Това ли е причината Африка да бъде унищожавана?? Затова ли нашата нация е подложена на геноцид, заради диамантите? Ако е така, чие разузнаване стои зад всичко това? Хората по маловажни ли са от минералите и залежите?? Хората по маловажни ли са от нефта?? По-лошо от геноцида на Хитлер над еврейския народ може да бъде само това, което в момента се извършва в Африка. Не ми се струва, че някой го е грижа? Нашите най-добри приятели са САЩ. Ние купуваме американски продукти. Нашите деца искат да изглеждат като американските деца. Нашите деца носят дънки и дори говорят с американски акцент. Защо американците са модела ни на подражание??? Защо Ви позволявате този геноцид??? Защо? Защо? Ние не сме убивани само по време на война, нас ни убиват и с наркотици. В Южна Африка не е имало наркотици дори по време на апартейда, сега по време на нашето Демократично правителство има. Защо? Като шаман една от целите ми е да помагам на хора, които имат проблеми с наркотиците. Мога да помогна на един африканец, който е зависим от марихуана и хашиш, но аз съм безпомощен срещу новите видове дрога като “крек”, моите умения тук не важат. Кажете ми това твърд наркотик ли е? Към това нещо така се привиква, че няма шаман, който би ви помогнал. Питам американските граждани: Как да помогнем на тези африканци? Питам и моите черни братя и сестри: Защо позволявате да унищожават страна Ви? Простете ми, аз наистина се разгорещих, сър, но има сила, която унищожаваше Африка и аз не мога да бъда купен от големите банкери, които са надошли тук. Обикновено не убиваме кокошката, която снася златните яйца, нали? Тогава защо банкерите искат да разрушат Африка? Тук има нещо друго, което стои зад тези хора, една ужасна извънземна сила, която дърпа конците зад кулисите. Колкото по-скоро всички ние осъзнаем това, толкова по-добре за нас, сър. За хората, които са в беда е много присъщо да обвиняват някой друг вместо да потърсят причината в себе си. След края на Втората Световна Война аз изучавам обстановката в Африка и имам доказателства, които ме водят към извънземен разум, който много “успешно” работи в Африка. Какво, кой изтрива и заличава най-

древните племена на Африка? Мога ли да ви кажа нещо, което раздира, задушаваше душата ми?

Мартин: Да, моля Ви, продължете.

Кредо Мутуа: Моля да ме извините, че говоря толкова много. Моля да ми простите. Аз принадлежа към древната култура на Зулусите, нация на воители, нация на мъдри хора. Моят народ не е изцяло разучен от белите антрополози. Народът ни знае неща, които ако споделя с вашите читатели, те ще останат изумени. Хората от племето Зулу освен други неща знаели, че Земята е тази, която се върти около Слънцето, а не обратното. Те обясняват тази своя идея с това, че Земята е същество от женски род, а Слънцето от мъжки. Една красива принцеса, която танцува около своя блестящ, светец принц – Слънцето. Народа ни е знаел, че Земята има формата на сфера. Народа ни е знаел и за съществуването на микробите и начина, по който влияят на човека. Откъде са дошли всичките тези невероятни знания? Аз не зная. В Америка и в Европа се казва, че Айнщайн е този, когото е осенила идеята, че времето и пространството са едно и също нещо. Аз отговарям, че не е той. Народът на Зулу отдавна е знаел, че времето и пространството са едно нещо. В езика на Зулу, пространството се нарича “*Умкати*”, а времето се нарича “*Изикати*”. Преди хиляди години ние сме знаели, че това е едно и също нещо. Хиляди години преди Айнщайн да се роди и да дойде на този свят. Както народа на Догон, така и нашият народ вярва, че съществуват 24 планети близо до нас, някои от които са населявани от интелигентни развити същества, променящи формата си. И това Знание никога не е било записано в нито една книга. Аз и леля ми са единствените живи шамани в Южна Африка, които са Пазителите на това Знание. Леля ми е около 90 годишна, все още е измежду живите. Аз съм по-близо до смъртта от нея, страдам от болест наречена диабет, ужасен убиец на африканския народ. Това, което се опитвам да ви кажа, е че въпреки невероятните знания на народа на Зулу, огромен процент от тях са жертви на СПИН, HIV. Всичко е пресметнато много добре. Сър, в следващите 50 години $\frac{3}{4}$ от народа на Зулу трябва да умре. Аз съм Пазител на свети, сакрални предмети, които съм наследил от дядо си. По майчина страна аз съм пряк наследник на последният истински Зулу крал Дингаме. Мое задължение като такъв е да пазя народа ни от всичко, което би застрашило съществуването им. Виждате, сър, всеки, който изучава и наблюдава човечеството с любов, разбиране и загриженост, осъзнава факта, че съществува един Бог, който отчаяно се опитва да се роди вътре във всеки един от нас. Ние, които знаем се опитваме да се отвърщаме на ударите и да се борим, но има много хора, които не могат да се предпазят. Ние се опитваме да защитим планетата си, без значение кои сме и къде сме, но... Имаше хора в Африка, които биха ви глобили и наказали виждайки ви да отсичате дърво без да имате сериозна причина за това, това беше обаче в миналото. С идването на белите хора това отношение изчезна. Сега обаче, усещам, че това нещо се завръща. Човекът вече се опитва, отчаяно се опитва да стане по грижовен и няма извънземен разум, който да ни отнеме това сега. Те отново ще се опитат да ни накарат да убиваме един друг и аз съм много притеснен, че това би могло да се случи отново. Сър, мога да ви покажа много странни неща, които Африканския народ прави, за да се защити и предпази от “Сивите” пришълци. Тези неща правим, защото имахме ужасни лични преживявания. Еди ден се надявам, че ще мога да споделя с вас как бях “похитен”, сър. Ние вярваме, че “сивите” и “мантинданите” наистина служат и са в подчинение на Читахури. Белите хора не знаят за какво става въпрос, не са наясно и мислите им са погрешни. Белите хора мислят, че те “експериментират” с нас. НЕ повтарям НЕ, “те” не правят експерименти с нас. Всеки един преминал през ада, докато е бил “взиман” от “тях”, ще ви каже, че те не правят експерименти с нас. Моля ви сър, бихте ли ми дали малко време, за да споделя с вас какво точно ми се случи?

Мартин: Да, разбира се, имате всичкото време, което Ви е нужно.

Кредо Мутуа: Това беше един много обикновен ден, сър, като всеки един друг. Беше красиво в източните планини на Зимбабве, които се наричат Ингуангани. Бях инструктиран от Учителя си да намеря една специална билка, която ние имахме намерение да използваме. Моят учител, жена на име

Мойо, е родом от част от Зимбабве, някога наричана Родезия. Търсех билката и мислех единствено и само за това. До този момент аз не вярвах в никакви “същества”, защото никога не съм се натъквал на нещо подобно, африканския народ вярва в много неща, сър. Изведнъж осъзнах, че температурата около мен пада, въпреки че беше много топъл африкански ден. Стана ми много студено. Обгърна ме светла синя мъгла, която изпълваше пространството между мен и източната планина. Спомням си, че стоях и глуповато се чудех какво ли би могло да бъде това нещо? Тъкмо бях започнал да изравям билката, която ми трябваше от земята. Изведнъж се озовах на много странно място, нещо като осветен, метален тунел. Лежах на нещо, което приличаше на много тежките и много дълги работни маси, които се използват за работа в мините (аз съм работил в мините преди и това очевидно беше тунел обшит с метал). По някакъв начин усещах, че всъщност нямам допир с масата все още, просто не докосвам с тялото си масата, но лежа на масата. Лежах там, панталоните ми липсваха, както и тежките работни ботуши, които винаги обувам когато излизам в планината. Това беше нещо като тунел-стая. Там имаше “светлина”, но не светлина, каквато ние сме свикнали да имаме и да виждаме. Лампите изглеждаха като сияещи кръпки. Над изхода в далечината имаше нещо, което приличаше на надпис, надпис върху сребристо-сива повърхност. Съществата се приближаваха към мен, а аз сякаш бях хипнотизиран. Сякаш някаква вещица правеше заклинанията си над главата ми или върху мен. Но аз можех да видя приближаващите се същества и се чудех какво представляват те? Бях вцепенен и не можех да движа ръцете и краката си. Аз лежах там, както лежат добичетата определени за жертвоприношение пред олтара. Когато съществата се появяваха точно над мен, аз чувствах страх вътре в душата си. На ръст те бяха ниски същества, нещо като африканските пигмеи. Имаха доста големи глави, много тънки ръце и изключително тънки крака. Забелязах сър, защото аз по природа съм артист, художник, че тези създания противоречат на всякакви пропорции от гледната точка на художник. Техните крайници бяха твърде дълги за тялото им, вратовете много тънки, а главите им бяха почти с размерите на една голяма диня. Имаха странни очи, които приличаха на очила. Те нямаха носове, като нас а само малки дупчици на мястото горе-долу където би трябвало да е носът, почти между очите. Устите им нямаха устни, само тънки процепи, сякаш направени с бръснач. Докато се заглеждах в тези същества, усетих нещо близо до главата си. Когато погледнах нагоре там имаше друго същество, по-голямо от останалите, пренебрежително стоящо над главата ми, гледащо право надолу към мен. Погледнах в очите му и бях тотално хипнотизиран - разбрах, че съществото иска аз да продължавам да гледам в очите му. Вглеждайки се дълбоко зад тези черни, подобни на очила неща, аз видях истинските очи на това същество. Очите му бяха кръгли а зениците бяха продълговати като на котка. “Нещото” не движеше главата си, виждаше се обаче че диша. Можех да видя, че ноздрите му се движеха, затваряха се и се отваряха. Но ако някой сър ми кажеше, че от мен се носи такава миризма, каквато идваше от това същество, щях да му ударя един в лицето.

Мартин: (Смее се).

Кредо Мутуа: Нищо не мирише така, както това същество. Странна миризма, която те хваща за гърлото, химическа миризма, като развалени яйца, а също и като гореща мед, изключително силна миризма. Когато ме погледна отново почувствах силна болка в лявото ми бедро, все едно забиваха меч в бедрото ми. Крещях от болка, викайки майка си, а съществото постави ръка на устата ми. Ако искате да разберете какво точно е усещането, вземете крака на едно живо пиле и го поставете пред устните си, така ръката на съществото се чувстваше държейки моите устни. Имаше слаби, дълги пръсти, с повече живец в тях, отколкото моите човешки пръсти имат. Палецът на ръката беше не там където трябва, всеки един пръст завършваше с дълъг черен нокът, точно като при някои африкански птици. Съществото ми казваше да мълча. Не зная колко дълго е продължила тази ужасна болка, аз крещях, крещях и крещях отново. И след това толкова неочаквано, нещо се откъсна от плътта ми, погледнах към бедрото си и го видях цялото в кръв. Видях едно от съществата, те бяха четири, но не това над главата ми. Те носеха плътно прилепнали по телата им гашеризони, сребристо-сиви на цвят, а цвета на телата им напомняше на няколко вида риба, които се срещат в морето близо до Южна Африка. Съществото,

стоящо над главата ми очевидно беше женско, беше някак си различно от другите – по-високо и по-едро, въпреки че нямаше гърди като на жена явно беше женска. Очевидно бе, че другите се страхуваха от него. Не знам как да го опиша. По време на този кошмар едно от останалите същества се приближи към мен ходейки настрана, с резки движения сякаш беше пияно. Придвигваше се по масата от дясната ми страна и застана до другото, което стоеше над главата ми. Преди да разбере какво се случваше или въобще какво става завря нещо в дясната ми ноздра. Беше като малка сребърна писалка с кабел в единия край. Сър, болката, не може да се опише с думи. Плисна кръв навсякъде, задавих се и се опитах да изкрещя, но кръвта нахлу в гърлото ми, беше кошмарно. После то издърпа това нещо навън, аз се опитах да се боря и да се изправа. Болката беше ужасна, но съществото над главата ми постави ръката си на челото ми и ме притисна надолу, почти без никакво усилие. Давех се и се опитвах да изплюя кръвта, накрая успях да си извърна главата надясно и изплюх, след което ми направиха нещо, но не зная какво. Всичко, което знам, е че болката изчезна и на нейно място в главата ми започнаха да плуват някакви видения. Картини от градове, някои от които познати от мои пътувания, това бяха градове унищожени наполовина, сгради, чиито покриви бяха отнесени, а прозорците изглеждаха като празни очни орбити на череп. Тези видения ми се появяваха отново и отново. Всичките сгради, които виждах бяха потопени до половината в червеникава кална вода. Сякаш беше имало наводнение и сградите стърчаха, почти унищожени от бедствието, гледката беше ужасна. После, преди да се усетя, едно от съществата стоящо до краката ми вкара нещо в половия ми орган, но нямаше болка, само ужасно дразнене, сякаш правех любов с нещо или някой. След като съществото извади това нещо, което приличаше на малка черна тръбичка, аз направих нещо, което имаше странен ефект, но не го направих умишлено. Мисля, че пикочният ми мехур беше отворен, защото уринирах право в гърдите на съществото, което беше извадило нещото от моя орган. Сигурен съм, че дори и да го бях застрелял съществото нямаше да реагира така. Отмести се рязко и почти падна. След като се възстанови, се отдалечи клатушкайки се като пияно насекомо и напусна стаята. Не знам дали беше заради урината ми, наистина не знам, но така стана. След това другите също излязоха оставяйки ме с тъпата болка в ноздрата ми, кръв по бедрото ми и маса обляна с урина. А съществото над главата ми въобще не се беше помръднало. То просто стоеше там докосвайки лявото си рамо с дясната си ръка по странно красив и женствен начин. Стоеше си там и ме гледаше. Лицето му беше безизразно. Не забелязах никое от съществата да говори или да издаде какъвто и да е звук. После от някъде пристигнаха две други. Едното от тях беше изцяло метално. Все още в най-лошите си кошмари виждам това същество. Беше високо, голямо и мястото където бяхме беше твърде малко за него. Вървеше леко приведено напред и определено не беше живо. Беше метално, някакъв вид робот. Приближи се и се изправи близо до краката ми, цялото му тяло трмаво се наклони докато то ме гледаше. Нямаше уста, нямаше нос. Имаше само две ярки очи, които променяха цвета си и явно някак си се движеха като примигване на електрическо устройство. В този момент зад това огромно наведено създание се приближи същество, което ме удиви. Изглеждаше като много, много, много надут, имаше розова кожа и тяло много приличащо на човешко. Имаше много светли сини очи. Косата му изглеждаше като направена от найлонови влакна, имаше високи скули и почти човешка уста с плътни устни и малка стърчаща брадичка. Това същество, сър, беше определено женско, но имайки предвид, че съм художник и скулптор забелязах, че всичките му пропорции бяха объркани, не беше нормално. Първо, гърдите му бяха малки и шръкнали и поставени твърде нависоко върху гърдния кош - не на нормалното място на женските гърди. Тялото му беше мощно, почти дебело, но краката му бяха твърде къси. Ръцете също бяха твърде къси спрямо останалата част от тялото му. То се приближи, погледна надолу и преди да осъзная какво прави то някак си се съвокупи с мен. Беше ужасно преживяване сър, по-лошо дори от всичко, което ми се беше случило до момента. Дори и сега, 40 години по-късно, тази травма има ефект върху целия ми живот. След като тези същества излязоха остана само това, което беше стояло над главата ми. Хвана ме за косата и ме разтърси, след което ме сграбчи за главата и насила ме накара да се изправа и да сляза от масата. Бях в такова състояние, че паднах на пода върху коленете и дланите си. Пода ми се стори странен. Имаше движещи се шарки по него, които се променяха, пурпурни, червени и зеленикави шарки на метално сив фон. Съществото отново ме издърпа за косата принуждавайки ме да

се изправя, буташе ме грубо, за да ме накара да го последвам. Сър, ще ми отнеме твърде много време да ви опиша какво видях на това странно място, докато съществото ме буташе грубо от стая в стая. Дори и сега съзнанието ми не може да асимилира какво беше това, което видях. Измежду многото неща имаше огромни цилиндрични предмети, явно направени от някакъв вид стъкло. В тези цилиндри, които се спускаха от тавана до пода, на мястото през което преминавахме, имаше някакъв вид зеленикаво-розова течност. Навсякъде в тази течност плуваха малки ембриони на извънземни същества, като малки отворотелни попови лъжички. Въобще не можах да разбера това, което ми се показваше. Тогава бях въведен в последната зала, където видях хора и други странни същества, лежащи на една маса, нещо, в което дори и сега съзнанието ми не може да открие някакъв смисъл. Минах покрай бял мъж, истински бял мъж, който миришеше на човешко същество, миришеше на пот, урина, изпражнения и страх. Лежеше на такава маса, върху каквато аз бях лежал и когато минавах покрай него и погледнах в очите му, той също погледна в моите. И тогава намерих себе си навън в пустошта. Видях, че панталоните ми ги нямаше, лявото ми бедро ме болеше ужасно, в пениса ми също имаше увеличаваща се, нарастваща болка и когато се опитах да уринирам болката стана непоносима. Свалих ризата си, използвах я за препаска около кръста и тръгнах през пустошта. Срегнах група млади родезийски чернокожи, които ме насочиха към селото на моя Учител. Когато наближих селото миришех толкова ужасно, че всичките селски кучета се събраха около мене и лаеха и ръмжаха така все едно ще ме разкъсат на парчета. Добре, че беше моят Учител и нейните ученици, за да ме спасят от кучетата този ден. След като им разказах какво ми се беше случило, те не бяха никак изненадани да го чуят. Приеха го нормално. Казаха, че това което ми се е случило, се е случвало на много други преди мен и че трябва да съм щастлив, че съм се върнал жив, защото много хора са изчезнали в тази част на страната и никой никога не ги е виждал отново – бели, чернокожи. Ще ви разкажа друга история, но ще я съкратя сър. През следващата 1960 г. доставях колети в Йоханесбург. Веднъж носейки пратки за един антикварен магазин чух бял мъж да вика след мен. Той ми казваше да спра. Предположих, че това е полицаи, който иска да погледне документите ми за самоличност. Когато му подадох документите той ядосано каза, че не го интересуват моите миризливи документи. Мъжът ме попита: *“Къде по дяволите съм те виждал преди?! Кой си ти?”* Аз отговорих: *“Аз съм никой, сър, аз съм просто един работник.”* Полицаят продължи да вика: *“Казвай кой си и къде съм те виждал преди?”* Чак след това се вгледах в него, познах го, златно-кафявата коса, странните му мустаци и брада. Спомних си го - сините му кръвясали очи, излъчващи истински ужас, и кожата му, бледа като тази на коза. Казах *“Менеер”*, както е африканският обичай. *“Менеер, видях те в Родезия на едно място под земята”*. И ако аз бях ударил онзи бял човек с моят юмрук, той нямаше реагира по начина, по който той реагира, господине. Той се обърна и си тръгна с ужасно изражение на лицето си и от другата страна на улицата вече беше изчезнал. Ето това се случи, което в никакъв случай не е някакво уникално преживяване. Оттогава насам срещнах много, много хора с подобно изражение на лицето, повечето от тях бяха от местните чернокожи, жена, която дори не можеше да пише и да чете. Идваха при мен за да търсят помощта ми като шаман, но самият аз търсех някого, който да ми каже какво точно ми се беше случило. Защото сър, когато биваш хванат от мантиндане, си толкова травмиран, животът ти става странен, чувстваш се много посрамен, развиваш самоненавист, която не можеш да разбереш и има едва доловими промени във вашият живот, които нямат смисъл за вас. Единственото добро е това, че развиваш любов към *“човечеството”*. Искаш да хванеш всеки един за раменете и да изкрещиш: *“Хей, събудете се хора, ние не сме сами, аз ЗНАМ, че не сме сами.”* Развиваш чувството, че живота не ти принадлежи вече, местиш се от място на място, пътуваш, започваш да се тревожиш за бъдещето, започваш да се тревожиш за хората. И още нещо, сър, придобиваш знания, които не ти принадлежат. Развиваш познания за Космоса, Времето, Създаването, които нямат много смисъл за теб, защото ти си един обикновен човек. Това е етап след ужасното мъчение, след като всяко съдържание е било премахнато. Нещо като размяна, след която ти знаеш неща каквито неща не знаят другите хора. През 1966 г. в Южна Африка бях арестуван. Бяха времена, когато всеки чернокож интелектуалец, без значение дали е той или тя, биваше посещаван от наистина гадни хора, които те измъчваха, понякога използваха електричество и електрически устройства за мъченията си и задаваха въпроси. Когато тези *“хора”* ме измъчваха, имаше моменти, в които аз усещах какво си мислят те, знаех

техните мисли. Има трансфер на мисли когато биваш измъчван от хора, не само от сиви. Например: когато един определено гаден полицаи от тайната полиция идва да те бие, преди да отвори дори вратата на стаята, в която те държат, ти ЗНАЕШ какво си мисли той. Ти знаеш, че той идва, знаеш какво възнамерява да направи той с теб. В този ден в мен нахлуха мислите и виденията от съзнанието на сивите същества. До този ден аз бях един необразован човек, беше ми трудно да говоря, да пиша сам на английски език. Трябваша ми много думи и много време да кажа нещо, което други хора владеещи английски език биха казали с две, три думи. Но ръцете ми са способни да направят неща, които никой не ми е казвал как се правят. Правя двигатели, ракетни двигатели, които работят. Правя всякакъв вид оръжия. Хора, които ме познават и г-н Дейвид Айк би могъл да ви покаже какво съм направил около дома си. Правил съм огромни работи от метални отпадъци и някои от тези работи всъщност работят. Не зная от къде имам тези знания. След онзи ужасен ден, виденията, които имах като дете и като шаман по-късно станаха по-ясни и разбираеми. Не зная защо и всъщност бих искал да зная защо ги получавам. Но мога да ви кажа сър, че тези същества, които хората погрешно наричат извънземни, не са изобщо никакви извънземни. От много години на наблюдения и размишления мога да ви кажа, че тези Мантиндане и други същества, които не са от Земята са напълно съвместими сексуално с хората. Те са абсолютно способни да забременят една африканка. През последните 30 години се сблъсках с много такива случаи. В нашата култура на аборта се гледа по-сериозно дори и от едно убийство. Ако една жена от Южна Африка забременее от непознат и след време нейната бременност изведнъж изчезне роднините ѝ започват да я обвиняват, че е направила аборт. Тя пък им казва да я заведат при *сангома*, това е някой като мен. *Сангома* ще я прегледа и ще открие, че тя е била бременна и сега плодът липсва. Той познава знаците, които сивите оставят на нашите тела. Така се разбира, че жената наистина казва истината. А и миризмата, която остава по хората, които са се срещали с Мантиндане, без значение колко ще се чистят и колко парфюм ще слагат по себе си. При мен идват много хора с такива проблеми, защото си мислят, че аз съм най-добрият по разрешаването им. През последните 40 години прегледах много жени, които са забременели от сивите същества и тяхната бременност е била мистериозно прекъсвана, оставяйки жената с чувства за вина и отхвърлена от семейството си. Мое задължение стана да убеждавам семействата на тези жени, че те нямат вина, да лекувам душевните и ментални травми останали от преживяванията. Да помагам на семействата да забравят и да преодолеят това, което се е случило. Сър, ако тези същества са от много далечна планета, как успяват да правят това с нашите жени? Защо, тези същества, които подмятат половите си органи с червено окосмяване по тях, докато аз лежа на онази маса, сър, защо те имат органи, които са абсолютно различни от органите на нашите жени и все пак разпознаваеми от мен като женски полови органи? Органите на тези същества са на грешното място. Органите на нормалната жена са между краката а органите на съществата са много по-напред. Имат същото окосмяване като нашите жени. И е видно, че това са женски полови органи, просто можеш да ги познаеш. Така че, сър, тези така наречени “извънземни” изобщо не идват от далече. Аз вярвам, че те са сред нас, вярвам, че те имат нужда от определена субстанция, вещество от нашите организми. Така както някои хора взимат вещества от диви животни и ги използват в нашия живот. Вярвам, сър, че този много опасен феномен трябва да бъде изучаван много внимателно и с обективно съзнание. Твърде много хора попадат в изкушение разглеждайки тези “извънземни” като надарени, супер същества. Наистина те са солидни, но те са като нас, сър. Даже нещо повече ще ви кажа, сега ще направя изказване, което много ще ви изненада: Сивите извънземни, сър, са ядливи, те стават за ядене. Изненадан ли сте?

Мартин: Моля Ви да продължите.

Кредо Мутуа: Казвам ви господине, те стават за ядене.

Мартин: Да, чух Ви и съм много изкушен да...

Кредо Мутуа: Тяхната плът е протеинова, така както всяка плът на Земята, но всеки един, който погълне от плътта на сивите, изпада в състояние много близко до смъртта. Аз почти умрях. В Лесото има една планина наречена *Лариб*, наричана “*Плачещата каменна планина*”. През последните 50 години, поради различни причини, извънземни кораби катастрофираха и се блъскаха в тази планина. Последният такъв случай беше отразен във вестниците, не толкова отдавна. Един африканец, който вярва, че тези същества са богове намира тялото на умрял сив извънземен, завлича го в пустошта, разчленява тялото и ритуално го изяжда. Някои умират веднага след поглъщането на плътта им. Преди около година, един приятел от мините в Лесото, ми даде месо от наречените от него “*небесни богове*”. Бях много скептично настроен. Даде ми едно сиво парче месо, много сухо, което той нарече плът. Една нощ, аз, той и жена му, правейки ритуал, както се полага, изядохме месото. Буквално на следващия ден, след като бяхме изяли това нещо, нашите тела направо изригнаха, както изригва вулкан. Покрихме се с пъпки и рани, подобни на раните при болните от сифилис и уртикария. Така ужасно сърбеше, особено по меките места на тялото, като под мишниците, между краката и по задните части, че не можехме да си намерим място. Започнахме да поглъщаме езиците си, не можехме да дишаме. В продължение на няколко дни аз, приятелят ми и неговата жена бяхме тотално безпомощни. За нас се грижеха учениците на моя приятел, който също е шаман, внимавайки много някой да не ни види или да разбере за това нещо. Аз бях много близо до смъртта. От всички отвори на тялото ни течеше кръв. Изхвърляхме кръв, много кръв когато ходехме до тоалетната. Едва се движехме и много трудно дишахме. След около 4 или 5 дни кожата ни започна да се чисти от обривите. Сър, това е от най-ужасните преживявания през които преминах. Всъщност, когато започнах да се чувствам по-добре, мисля че отвлечането ми беше пряко следствие от това, че бях се заразил от месото на едно от тези същества и не можех да повярвам, че приятеля ми беше дал такова месо. Тогава си мислех, че ми дава корен или билка или нещо от сорта, но след това си припомних вкуса на това нещо. Имаше метален вкус и миризмата му беше същата, която бях усетил през 1959 г. След като зачервяванията и обривите започнаха да изчезват, а кожата ми продължаваше да се бели и се мажехме с кокосово масло от главата до петите всеки ден, изведнъж настъпи странна промяна сър, промяна, за която бих желал някой от вашите читатели с повече познания да ми обясни. Ние се побъркахме, напълно откачихме. Започнахме да се хилим сякаш бяхме герои в анимационно филмче. Безспирен смях, ден след ден, скъсвахме се от смях за най-малкото нещо, в продължение на часове до пълно изтощение. В един момент обаче смехът изчезна и се случи нещо странно, нещо, което моя приятел каза че е крайната фаза до която трябва да достигнат тези, които са яли плът от съществата. Усещането беше все едно сме погълнали странна субстанция, наркотик, наркотик какъвто не съществува на Земята. Изведнъж нашите сетива се изостриха. Когато пиехме вода усещането беше сякаш прием вино. Водата беше станала толкова вкусна, сякаш бе някаква напитка произведена от човека. Вкусът на храната стана невероятен. Всяко едно от сетивата се беше изострило, не може да се опише просто. Сякаш се бях слял с центъра на Вселената. По друг начин просто не мога да го опиша. И това невероятно усещане продължи два месеца. Когато слушах музика мислех, че някъде зад музиката звучеше друга музика и друга музика. Когато рисувах картини, нещото, с което си изкарвам прехраната и поглеждайки четката, която потапах в боите имах чувството, че не виждам само един цвят, а много и най-различни в този един цвят. Беше неопишуемо, сър, дори и сега не мога да го опиша. Но ще ви кажа нещо друго, сър. Сивите не са единствените извънземни, които ние африканците сме срещали, за които знаем и имаме много истории. Много, много, много векове преди първите бели заселници да дойдат в Африка, ние народа на Африка сме имали контакти с извънземни раси, които изглеждали абсолютно като белите европейци, които в бъдеще щели да нахлуят в Африка. Тези същества са високи, някои от тях доста добре сложени, атлетични, със светло сини очи и високи скули, косата е златиста и изглеждат точно като днешните европейци с едно малко изключение - пръстите на ръцете им са изящни и дълги като на музикант или художник. Те дошли в Африка от небето с летателен апарат, който прилича по форма на австралийски бумеранг. Кацайки, техните кораби така завихряли прахта и издавали такъв шум наподобяващ торнадо. В езика на някои африкански племена думата за вихър е “*зунгар-узунгу*”. Хората ни дали различни имена на тези извънземни с бяла кожа. Те ги нарекли “*уазунгу*”, дума която грубо се превежда като Господ, но буквално означава “*Хората от прахта*”,

“*дявол*” или “*вихър*”. Нашите хора имали представа за тези “*уазунгу*” още от самото начало. Видели, че повечето от тях носели нещо подобно на кристална или стъклена сфера, сфера, която те постоянно подхвърляли в ръцете си и винаги когато някой от войните се опитвал да залови “*уазунгу*”, те хвърляли тази топка във въздуха, после я хващали с дланите си и изчезвали. И въпреки това, някои били залавяни от африканците и принудително държани в плен в селата на вождовете и в пещерите на шаманите. Човека, който хващал “*музунгу*”, така ги наричали в единствено число, е трябвало да се увери че стъкленото кълбо е добре скрито от “*уазунгу*”. Те знаели, че докато кълбото е в тях “*музунгу*” няма да може да избяга. Когато африканците видели истинските европейци, белите хора от Европа, те започнали да ги наричат също с името “*уазунгу*”. Сега, в езика на Зулу ние наричаме белия човек “*умлунгу*”. Сега думата “*умлунгу*” има същото значение като “*уазунгу*” - Бог или Същество, което създава голям вихър. В Заир, която сега се нарича Демократична Република Конго белите хора се наричат “*уатенде*” или “*уаленде*”. Това също означава Бог или бяло същество, а думата “*уатенде*” се използва не само за чужденците с бяла кожа, а също се отнася и за Читахури. В Заир, когато шаманите говорят със страхопочитание за Боговете, които контролират Земята, те не използват думата Читахури, а използват евфемистичното “*уатенде-уа-муинда*”, което означава “*бяло същество, което носи светлина*”, защото нощно време очите намиращи се на челата на Читахури светели като червена светлина в пустошта. Сякаш виждаш задните светлини на автомобил.

Има над 24 вида извънземни създания, за които ние африканците знаем, но сега ще ви разкажа накратко само за два от тях. В Зимбабве има друго същество, което срещнах през 1959 г. Това е най-невероятното създание. Видях го веднъж, видяха го и няколкото бели и черни мъже, които бяха с мен. То е огромно и е досущ като горила, но се различава, по това, че тя когато ходи стъпва и на краката и на ръцете си. Съществото, за което ви говоря е високо 8-9 стъпки (около 2,5 метра) и прилича точно на горила, но тялото му е много мощно. С много широки рамене и с много дебел врат. Покрито е с дебела груба козина, такава, каквато никое диво животно в Африка не притежава. Това е вид хуманоид с бедра, крака, ходила, ръце и длани, които изглеждат точно като човешките, с тази разлика, че са покрити с тежка тъмно-кафява козина. Това същество сър е познато сред хората в Зимбабве с името “*ого*”. Много хора са го виждали, стотици в продължение на много поколения. Някои от тези същества са били забелязани точно тук, в Южна Африка, в дивата пустош и в планинските райони. Тези “*ого*” са до последната подробност еднакви със съществата наречени “*саскуач*” или ***Bigfoot***, забелязани от индианците в северозападната част на САЩ. Всъщност, това което твърдя е, че съществото е същото като това в Южна Африка. То се различава единствено по цвета на козината от съществото забелязано от хората на Непал по склоновете на хималайските планини. Същество наречено от тях “*Йети*”. А сега и за другото същество, сър, известно не само в Южна Африка, а и по целия континент. Същество, споменаването, на чието име кара хората да се усмихват. Нарича се “*Токолоше*”, някои го наричат “*Тиколоше*”. Всеки африканец знае какво означава “*Токолоше*”. Изглежда като страховито мече, което има дебел, остър кокалест гребен на петел на главата си. Този гребен започва от над челото му и стига до тила. С него то може да повали вол удряйки го с главата си. Това същество е причината чернокожите на някои места да повдигат леглата си върху тухли. Тухли поставени една върху друга на около метър над земята. Това може да се види из цяла Южна Африка. Този “*Токолоше*” много обича да си играе с деца и е било виждано стотици пъти от много ученици в различни части на Южна Африка, дори и наскоро. Понякога обаче то тероризира децата, драскайки ги с ноктите си докато те спят, оставяйки дълги успоредни следи по гърбовете и бедрата им. Драскотини, които се възпаляват и сърбят ужасно. Преди около две години едно такова същество тероризирало цяло училище в Совето, близо до Йоханесбург. Децата го нарекли пинки-пинки. То е известно не само на чернокожите в Африка, а и сред полинезийците в Хавай и други острови в Тихия океан. Тези хора издигат колибите си на колчета на абсолютно същата височина, на която африканците повдигат леглата си. Ако попитате полинезиец защо строят къщите си така, той ще ви отговори: “*Искаме да се предпазим от Тики*”. Интересното тук е, че същество като това в Африка е забелязано на някои острови в Тихия океан и че думата, с която там го наричат е много близка до африканската дума “*Тиколоше*” или “*Токолоше*”. Надявам се един ден да мога да споделя повече от тази информация с вашите читатели, но в момента призова ми отново е следният: Моля разследвайте, моля

всички да разследваме, нека спрем да бъдем толкова скептични. Прекаления скептицизъм е точно толкова опасен, колкото и прекалената наивност. Никой не може да ме убеди, че извънземни не съществуват. Нека някой да ми обясни какво представлява тази дупка върху тялото ми. Нека някой да ми обясни защо след като се бях съвокупил с това странно същество на това странно място, моят полов орган ме болеше така ужасно и в продължение на много години след това не бях способен да правя любов нормално, с обикновена жена. Защо? Ако всичко това е илюзия и игра на въображението, как може една игра на едно въображение да те остави с белези и пукнатини по половия ти орган, белези, които и до днес не са излекувани. Нека тези хора, скептиците, ми отговорят на този въпрос. Ние трябва да разследваме, сър, защото налице са всички белези, които показват, че съществата, които споделят планетата с нас започват да стават отчаяни. Защо? Защото, вие виждате, че се задава една велика битка. И всеки един, който е вникнал малко по-дълбоко в тези неща ще може да види, че битката приближава. За какво всъщност говорим? Преди 30-40 години, много малко хора ги беше грижа за околната среда. Много малко хора бяха загрижени за разрушаването на тропическите гори в Африка и на други места. Много малко хора бяха загрижени когато Белите ловци, на които по това време се гледаше като на герои, изклаха хиляди африкански животни. Малко бяха загрижените, когато големите нации по света, като САЩ, Русия, Англия и Франция, открито тестваха атомно оръжие в много части на света. Днес има хора, които ще се изплюят като чуят за голямата игра наречена – лов. Днес, на големите ловци не се гледа вече като на герои, по-скоро като на убийци. Днес има мъже и жени, Черни и Бели, които са готови да рискуват живота си, за да спасят дърветата, за да спасят животните, да спрат тази лудост с тестването на ядрените оръжия. Какво ни говори това сър? Това ни казва, че след хиляди години господство на извънземните същества над нас, хората са започнали да се отбраняват. Хората са загрижени за света, в който живеят и на който се намират. Но извънземните, наричайте ги както искате - Читахури, Мантиндане - няма да ни го простят. Те ще ни накажат, както са го правили преди столетия. Те са разрушили нацията, чието име е достигнало до нас африканците като нацията на Амарири. Разказва се, че кралете на Амарири, тази прекрасна страна, която ние вярваме се е намирала отвъд залеза на слънцето, са отказали да правят това, което Читахури са им нареждали. По това време кралете са отказвали да поднесат в жертва на Читахури децата си. Отказвали са да воюват срещу себеподобни с цел да предпазят Читахури и идеята за тяхната божественост. Разказва се, че Читахури донесли огън от Небесата, взели огън от Слънцето и го използвали да изгорят великата цивилизация. Причинили са земетресения и цунами и разрушили цивилизацията на Червените хора с дълги зелени коси, които са били първите хора създадени някога на Земята. Разрешили само на няколко души да се спасят от разрушението на Амарири. Читахури са подготвени да направят това отново в най-близко бъдеще. Тревожа се какво ще стане с нашите страни по целия свят. Всички тези земетресения, които отнемат животи в Средния Изток и в Африка, Индия. Защо сърцето ми се свива от страх когато чета за всичко това? Тези земетресения се случват в неестествена последователност сега, в Египет, в Армения и едно от тях беше толкова мощно, че сякаш премина директно през цялата планетата Земя и причини сриването на една свещена скала в Намибия, скала позната като Пръстът на Бог, която е оцеляла в продължение на десетки хиляди години, да се срине и да се превърне в купчина дребни камъчета. Когато тази скала бе разрушена аз получих много писма от други сангома, които бяха обезпокоени и вярваха, че краят на света е много, много близо щом тази скала е била разрушена. Моля, имате ли някакви въпроси?

Мартин: Прочетох поемата Ви, в нея споменавате името Яхбулон. Бихте ли ни обяснили кой е това?

Кредо Мутуа: Яхбулон, сър, е много странен Бог. Предполага се, че това е лидерът на Читахури. От много векове ние Черните хора знаем за съществуването на Яхбулон. Но аз съм изненадан, че има и Бели хора, които също почитат този Бог. И измежду тези бели хора има такива, които биват обвинявани за всичките злини по земята и тези хора се наричат Масони. Ние вярваме, че Яхбулон е лидерът на Читахури. Той е старейшината. Едно от имената му на африкански език е *Умбаба-Самахонго*, което значи *“Кралят, великият баща на всяващите ужас очи”* - защото ние вярваме, че Яхбулон има едно

око. Ако го отвори и те погледне, ти умираш. Казват, че Умбаба е избягал от една източна страна по време на голяма криза с един от синовете си и намерил убежище в Централна Африка, където се криел в пещери, дълбоко под земята. И сега едно невероятно нещо, сър, разказва се, че под Лунните планини в Заир има един страхотен град, направен от мед, с хиляди светещи сгради. Там води битките си богът Умбала или Ябулон. Този бог очаква деня, в който повърхността на Земята бъде изчистена от хората, за да може той и неговите деца Читахури да излязат навън и да се наслаждават на топлината на Слънцето. Докато живеех в Совето, близо до Йоханесбург, имах едно неочаквано посещение. Бях посетен от проповедници идващи от Тибет. Сигурен съм, сте чувал за единия от тези проповедници или сте го срещал. Името му е Акионг Ринпоче. Той е един от водещите тибетски свещеници, който бил изпратен в изгнание заедно с Далай Лама. Той ме посети един ден, докато бях в здравния си център в Совето. Едно от нещата, които ме попита Акионг Ринпоче беше дали знам за скрит град, който се намира някъде в Африка, град направен от мед? Аз казах: *“Акионг, ти ми описваш града на Умбала, градът на невиждания бог, богът който се крие в недрата на земята. Откъде знаеш за това нещо?”* И Акионг Ринпоче, който е един велик изследовател на това странно явление, ми каза че един велик лама напуснал Тибет с група от свои последователи, търсейки този град и те никога повече не били видяни. Те не се завърнали в Тибет. В Южна Африка има много истории за древните жълтокожи, които дошли в Африка търсейки града на Умбаба, градът, в който веднъж влязъл, не можеш да напуснеш жив. Невероятното в случая сър, е че тук в Южна Африка съм изследвал много от тези озадачаващи истории, които не съм много сигурен, че пасват на стила на вашия вестник (почивка за няколко минути).

Кредо Мутуа: Ало?

Мартин: Да, Кредо. Мога ли само да кажа, че много оценявам това, че сте дошли да разговаряте с мен и осъзнавам, че това не е лесно.

Кредо Мутуа: Аз оценявам честта, правите за мен много повече отколкото всъщност осъзнавате. Аз знам как Белите хора се отнасят към някого, който говори на такива теми, на каквито говоря аз. Като към луд човек. Сър, аз наистина не би трябвало да се излагам толкова на показ, но нашият народ УМИРА. Не само, защото имаме проблеми с наркотиците, не само, защото престъпността нарасна в стотици пъти от преди, не само, защото имаме проблеми със СПИН, но ние също имаме проблеми сър, които ни настигат и се добавят към другите и когато ги разгледате всички заедно, те показват, че нещо нереално става в Африка. Мога ли да споделя това нещо с Вас, сър?

Мартин: Да, моля Ви.

Кредо Мутуа: Сър, според моята култура е много грубо когато един човек се обръща и говори с друг човек и не му дава шанс за отговор. Така че, в знак на уважение към вашия вестник и към Вас лично бих искал да Ви попитам дали във вашата страна, в САЩ, имате странни истории, разказващи за построени подземни съоръжения. В Африка, всички ние имаме почти еднакви истории, което наистина е странно.

Мартин: Да, има много истории за подземията, ние всъщност ги наричаме подземни бази и в едно цяло издание ние публикувахме точното разположение на тези подземни бази. И не само това...

Кредо Мутуа: Същото нещо го има и се случва в Южна Африка от доста години. За моя радост можах да докажа и потвърдя една от тях, но не можех да докажа другите. Разбирате сър, че човек като мен, който е разкъсан между двата свята – мистичния свят на Африка както и съвременния, нормалния обикновен земен свят, трябва да мери всяка една своя дума и да внимава какво говори. Преди около 5 години живеех в един малък град наречен Масикенг, един град изпълнен с история, където се е състояла обсадата през 1899-1902 г. В този град беше основано скаутското движение на капитан Пауел. Сигурен съм, че сте чували за него. Докато живеех в Масинкенг много обикновени хора от племената дойдоха

при мен, хора абсолютно неграмотни. Тези хора ми казаха, че техни роднини мистериозно са изчезнали. Искане да им кажа къде са изчезнали те. Аз ги попитах тези хора, които не се познаваха помежду си, къде, на кое място са изчезнали роднините им? Тези хора ми разказаха една невероятна история. Недалеч от Масикенг има едно известно място, за което съм сигурен че сте чували, място, което ние наричаме южноафриканския Лас Вегас. Това е известното казино и хотелски комплекс наречено **Sun City**.

Мартин: Да.

Кредо Мутуа: Беше ми казано, че под **Sun city**, се провеждат странни изкопни работи, дълбоко под земята. Много от африканците, които работят в тези мини са изчезнали безследно и никога не са се завърнали в къщи. Въпреки всичко чековете със заплатите на тези хора продължавали да пристигат при семействата им. Мъжете никога не се завърнали в къщи, оглеждам този феномен, сър, като глупак, аз отказвам да повярвам на това. Още много истории ми бяха разказани. Когато един африканец е в беда, без значение дали е той или тя, те търсят помощта на сангома, за да разберат причините за проблемите им и какво стои зад тях. Има и една друга история, която намирам за шокираща истина, това, че има строителство в близост до границата на Южна Африка, в страна наречена Ботсвана. Там, американците работели с африканци, но те трябвало да пазят в тайна всичко отнасящо се до работата си. Американците строили тайно летище, много модерно. Летището трябвало да поеме съвременни военни изстребителни. Дори сега ми е трудно да повярвам в това. Бяха ми казали, както вече споменах, че много хора мистериозно са изчезнали там, хора от племената, сър, необразовани Черни хора, изчезваха най-обикновените работници. Когато роднините на тези хора се опитвали да ги открият и да разберат какво става и къде са, те се сблъскали с каменно студена тишина и никакви отговори. Аз, сър, исках да разбера какво става там и нещото, което ме накара наистина да действам беше една странна история, която се разнасяше из Южна Африка по това време, история за южноафрикански боен самолет, изстребител, който е свалил летяща чиния. Реших да разследвам, защото доверието на хората в мен като шаман и сангома беше изложено на риск. Отидох в Ботсвана. Беше много лесно. На някои места границата не е толкова строго охраняема, колко си мислят хората. Минаваш през телените заграждения и да влезеш в страната. Отидох там с няколко мои приятели. Открих, че наистина има такава база, която дори не е под земята, а на повърхността. Самолетна база, която Черните хора не смеят да приближават, защото се говори, че ако са достатъчно близо и те ще изчезнат някъде. Мъжът, който ни заведе дотам се страхуваше и не искаше да отива твърде близо до мястото. Разгледах го отдалеч, видях, че такава място наистина съществува. Мъжът продължаваше да упорства, че ако отидем по-близо до базата и ние ще изчезнем. Това, сър, е странно, защото има много бази в Южна Африка и в Ботсвана. Но точно тази изпълва местните хора с ужас. Защо се получава така? Все още се мъча да разбера, дори и сега, защото има твърде много странни неща, които се случват в страната ми, които наистина оказват много тежко влияние върху живота на нашите хора. Има друго нещо, сър, което Читахури правят в техните пещери където постоянно се поддържат горящи огънове когато се разболеят и започнат да губят големи части от кожата по тялото си. Говори се, че това е болест, от която страда Читахури. Болест, при която те губят кожата си и остават само месата им. Когато Читахури се разболеят от тази болест някой от слугите им отвлича и докарва под земята младо девствено момиче. Там ръцете и краката на момичето се завързват и то се обвива в златисто одеяло. Насилват я да лежи до болния Читахури седмица след седмица. През това време се грижат добре за нея хранят я добре, но ръцете и краката ѝ остават вързани. Пускат я единствено и само, за да се облекчи. След като болния Читахури започне да дава признаци на подобрение, у момичето се създава заблуда, че ѝ се дава шанс да избяга. Възможност, която всъщност не е реална. Когато момичето се освободи, тя започва да бяга, но летящи същества сякаш направени от метал започват да я преследват през целия ѝ път под земята и в крайна сметка тя отново бива заловена, повалена от умора и страх. Тогава я поставят на олтар, който обикновено представлява груба скала, равна в горната си част. Тя бива принесена в жертва, сър, и кръвта ѝ бива изпита от болния Читахури, който тогава вече се възстановява. Но момичето не може да се принесе в жертва преди да бъде

изключително много уплашено. Говори се, че в противен случай кръвта ѝ няма да спаси болния Читахури. Кръвта трябва да е от наистина много уплашено човешко същество. Този метод на преследване на жертвата също е бил практикуван и от обикновените африкански канибали сър. В страната на Зулу през последния век имало канибали, които ядели хора и дори и днес ако откриете потомци, които да ви се доверят, ще ви кажат, че плътта на човешко същество, което е било уплашено до смърт и принудено да бяга огромни разстояния, опитвайки се да избяга, е много по-вкусна от плътта на някой, който просто е бил убит. Преди време в Южна Африка сър изчезват 5 бели момичета и те със сигурност няма да бъдат последните. Ученички, всяка от които била много надарено дете или момиче даващо признаци на духовна енергия или дете, което по някакъв начин било лидер в своя клас. Пет такива момичета изчезват в Южна Африка. Беше страхотна сензация по вестниците. Тогава много Бели хора дойдоха при мен и се опитваха да ме убедят да ги открия. Бял мъж ми донесе гумена играчка, която принадлежала на едно от момичетата. Беше малък гумен динозавър. Когато поех играчката в дланите си, забелязах че очите му се движат и сякаш всеки момент щеше да заплаче. Почувствах се много зле, щеше ми се да стана и да избягам. Тогава казах на белия мъж: *“Слушай, момичето държало тази играчка е мъртво. Какво се опитваш да ми причиниш? Детето е мъртво, усещам го.”* И Белия мъж, който беше телевизионен продуцент взе играчката, учебниците на момичето и якето ѝ и си тръгна. Бях прав, бялото момиче беше намерено мъртво, погребано в плитък гроб в близост до едно шосе. Започнаха да идват други хора молейки ме да открия изчезналите им деца. Питаха ме дали са живи или мъртви. Все още не можех да направя нищо сър. По това време все още имах телефон в къщата си, телефон който звънеше непрекъснато. Звъняха ми изключително ядосани Бели хора, които ми крещяха и искаха от мен да спра да помагам на тези хора. Заплашваха ме, че ако не спра ще залаят лицето на съпругата ми с киселина и ще убият децата ми едно по едно. И много скоро най-малкия ми син беше брутално прободен почти смъртоносно от неизвестни хора, които според неговите приятели били Бели мъже. И така бях принуден да спра сър. Имам достоверна информация, че повече от 1000 деца изчезват месечно в Южна Африка и то безследно. Много хора, особено вестникари, считат, че това е в резултат от развиващата се детска проституция, но аз не мисля така. Ако се разровите в историята на тези деца ще забележите, че те не са били просто деца от улицата сър. Това са ученици, които изпъкват в класовете си или с определени познания в различни учебни предмети, в които са били много добри или заради техния начин на мислене. И не само това сър. Горедолу по същото време и по същия начин в Масикенг изчезват две обикновени жени. Две чернокожи учителки изчезват с колата си и никога повече не са видени. Не искам да ви натоварвам излишно с тази ужасна история, но ще ви кажа нещо за последно. След изчезването на 5 бели ученички, полицията арестува свещеник от Бялата Реформистка Църква, преподобния Ван Ройен. Беше обявено, че той е виновен за изчезването на горките момичета, подпомогнат от приятелката си, която е извършила физическото отвлечане на тези деца. Още преди да бъдат призовани в съда се случи нещо много странно. Той и приятелката му бяха застреляни в малкия им джип и странното нещо е, че след като били простреляни джипът успял да спре сам - нещо което никога не може да се получи при движещо се превозно средство. След това жена, която познавала Ван Ройен ми каза, че той и приятелката му не са извършили това престъпление така както е обявила полицията по вестниците. Всъщност те били убити. Защо? Защото Ван Ройен е бил открит с огнестрелна рана в дясното слепоочие, въпреки, че всички хора които са го познавали твърдят, че той е бил левичар. Остава въпроса кой е убил Ван Ройен и приятелката му. Това е една от най-големите загадки до момента в Южна Африка. Има още много неща, които мога да ви кажа, но не желая да губя времето ви.

Мартин: Когато разговаряхме за Сивите, Вие споменахте Читахури. Бяхте описали влечугите, поправете ме ако греша, като високи, слаби същества, с големи глави и големи очи.

Кредо Мутуа: Да, сър, те са високи. Сивите извънземни ходят с резки движения, сякаш имат някакъв проблем с краката. Докато Читахури ходят много грациозно, като дървета поклащани от вятъра. Високи са, имат големи глави, някои от тях имат рога по цялата си глава. За мое най-голямо учудване в последната серия на *“Междузвездни войни”*, която беше показана в Южна Африка един от героите

изглеждаше ТОЧНО като Читахури! С рога по цялата си глава. Така изглеждат войните Читахури, техните крале нямат рога, а имат нещо по-тъмно подобно на гребен на петел, тръгващ над челата им до тила. Доколкото знаем те са много грациозни същества, но малкия пръст на ръката им представлява прав и много остър нокът като на хищник, нокът, който те вкарват в носа на човек при един от техните ритуали за да изсмучат мозъка.

Мартин: Кожата им светла ли е?

Кредо Мутуа: Кожата им не е светла, по-скоро бяла, като хартия. Кожата им определено е като на страховито влечуго. Челата им са огромни, изпъкнали и изглеждат много много интелигентни.

Мартин: Говори се, че тези същества много добре владеят ситуациите, придържайки се към правилото “разделяй и владей”.

Кредо Мутуа: Точно така сър. Те настройват човек срещу човека. Бих могъл да ви дам много невероятни примери използвайки африкански думи, за да ви покажа как Читахури разделят човешките същества. Знаете ли какво обичат те сър? Те обичат религиозните фанатици.

Мартин: (Смее се).

Кредо Мутуа: Тези, чието съзнание е обременено твърде много от религията са най-обичани от Читахури.

Мартин: Споменавайки всичко това не мога да не се замисля дали и в САЩ няма Читахури, поради наличието на огромен брой подземни бази. Само в САЩ броя на изчезналите деца е толкова огромен, че не може да се обясни само с търговията на “бели роби”.

Кредо Мутуа: Да сър, съгласен съм, но за съжаление имам усещането, че Африка е мястото където се очаква да се случи нещо странно. Нека да ви разкажа какво ми се случи наскоро сър. Имаме още малко време, няма да отнеме повече от минута.

Мартин: Продължавайте, не се притеснявайте.

Кредо Мутуа: Когато започнаха разговорите ми с Дейвид Айк и той започна да говори за мен в Кейптаун, ме посетиха трима бели мъже, които ми казаха, че са от Южна Америка. Те ми казаха, че нещо ще се случи на 9-ти този месец (9-9-99). Те казаха, че това ще се случи в езерото Титикака, място което посетих преди две години.

Мартин: Много необикновено място.

Кредо Мутуа: Да сър. И тогава тези хора ми казаха, ние разговаряхме с преводач, че Африка е мястото където скоро ще се случи нещо, което ще определи съдбата на цялото човечество. След което ние се разделихме много приятелски, но те ми бяха оставили писмо, което аз отворих няколко часа след като те си бяха тръгнали. В писмото беше написано, че аз не трябва да говоря с Дейвид Айк, и че някаква странна личност наречена Алиа Цар ме наблюдава. Не знам кой е Алиа Цар. Докато разговаряхме тези хора ми казаха, че се прекланят пред господ наречен Мелхиседек. След като прочетох това определено заплашително писмо, в което пишеше, че ако говоря с Дейвид, жена ми, която е в болница с рак, ще умре. Тогава започнах да се питам кои бяха тези хора. Ходил съм в Южна Америка и осъзнах, че хората, които ме бяха посетили не говореха южноамериканския испански а чистия кастилияно, който се говори в Испания. Дори и сега тази заплаха е надвиснала над главата ми и държа да отбележа, че ако желаете

може да проверите, че жена ми е в болница с диагноза рак в най-голямата болница в Южна Африка. Нещо, което много озадачи докторите, е че на една от рентгеновите снимки направени на матката на жена ми се вижда странно метално устройство. Говорех с жена ми и я попитах кой е поставил този предмет, който рентгена вижда в тялото ѝ? Тя ми отговори, че никой не я е докосвал и никой не е поставял нищо в тялото ѝ. Този предмет, сър, отбелязан със стрелка ясно се вижда на 1-та рентгенова снимка, изчезва на следващите 2 и се появява отново на 4-тата. Много мислех над това. Без значение какво бихте си помислили, сър, но много странни неща стават на този свят и именно те изискват разследване и обяснения. Какво е странното устройство, което докторите не могат да идентифицират и какво прави то в тялото на 65 годишна жена? Жена ми страда и аз мога да я загубя всеки момент. Дори не мога да я изведа от болницата. Кой е сложил това нещо в матката на жена ми и защо? Аз никога няма да разбера отговора на този въпрос, не и на този свят.

Мартин: Много съжалявам да чуя, че съпругата Ви е болна от рак. Наскоро загубих майка си, която също беше болна от рак и знам колко е болезнено това.

Кредо Мутуа: Да сър, болезнено е.

Мартин: Съжалявам, че преминавате през всичко това.

Кредо Мутуа: По време на тренировките като Зулуски син и боец ние правим нещо, като японските самураи, което ние наричаме Кауау, което значи Война на Слънцето. Когато Война на Слънцето, който е обучен както и аз съм обучен, преминава през ужасно изпитание, той трябва да канализира болката и да я превърне в гняв, за да преодолее мъката, която преживява. И точно в този момент сър, аз съм много гневен и ядосан знаейки какво се случва в моята страна, какво се случва на народа ми, какво се случва на съпругата ми, която всъщност е и моя полу-сестра. Виждате ли, нашето е това, което наричаме “свещен брак” между мъж, шаман и неговата полу-сестра. Ние имаме общ баща, но сме от различни майки.

Знаете ли сър, аз изпитвам голям гняв заради разрушаването на Африка и то от сили, които ако изучавате по внимателно ще откриете, че са извънземни. Нека ви споделя едно последно вече нещо, което ще накара читателите ви да разберат защо се чувствам така. Както знаете СПИН минава като един тих пожар през Южна Африка. За мой голям ужас, миналата година, открих, че едно от 6-те ми деца, 21 годишната ми дъщеря е HIV позитивна. Гневен съм, защото приехме нормално едно заболяване, което всички знаем, че е изкуствено създадено да унищожи колкото може повече от човечеството. Когато погледна в очите на дъщеря си ме побиват тръпки сър. Имам две дъщери, пораснали, млади жени. Другата ми дъщеря е ниска и пълничка, типично африканско момиче, с голям бюст и големи задни части. Но тази, която в момента умира от тази болест, е елегантна, слаба с матова кожа, като майка ми, много красива жена дори и според европейските стандарти и разбирания. И аз не мога да гледам в очите детето си, защото това, което прочитам там е примирение, защо? Защо? Ако СПИН беше естествена болест, бих я приел сър, защото хората трябва да живеят рамо до рамо и с болестите на този свят. Но дете, комуто си посветил години от живота си да отгледаш и образоваш да се разболее от нещо създадено от отвратителни, зли хора да умира пред очите ти... Бих им изтръгнал очите за това, което ми се случва. Съжалявам сър.

Мартин: Разбирам Ви.

Кредо Мутуа: Ние трябва да вникнем в това нещо. Имате ли някакъв последен въпрос, който бихте искали да ми зададете?

Мартин: Да. Бих искал да се върнем малко назад, към медния град. Струва ми се, че Яхбулон е еквивалент на това, което на Запад се нарича Сатана. Не мислите ли?

Кредо Мутуа: Да, така мисля, сър. Той е господаря на Читахури. И като Сатаната той живее в подземен дом, където огъня е винаги запален, за да може да го топли. Тъй като след страхотна, велика война, която те са водели с Господ, кръвта им започнала да изстива и те не могат да издържат на студ, ето защо им е необходима човешка кръв и горящи огънове на местата където се намират.

Мартин: В едно от последните разследвания на Дейвид Айк издадени на видео касета, се споменава, че променящи формата си влечугоподобни пият човешка кръв, за да поддържат фасадата си, тяхната обвивка, техният човешки външен вид. А очевидно има и някаква връзка с русия ген. Не зная какво...

Кредо Мутуа: Да, Дейвид Айк сподели част от това с мен. Каза ми, че златокосите, русите хора периодично се принасят в жертва от Читахури. И аз от своя страна му разказах това, което съм чувал в Африка. Знаете ли сър, не всички африканци са с черна коса. Има африканци, които се считат за святи, свещени. Счита се, че тези африканци са много богати духовно. Тези червенкоси, рижи африканци най-често се принасят в жертва, особено във възраст когато навлизат в своята зрелост, без значение дали са мъже или жени.

Мартин: Прониквайки под кожата на сивите извънземни бихте ли казали, че под тази обвивка е имало рептилии?

Кредо Мутуа: Да сър, ще ви кажа точно защо. В Южна Африка има змия, която се нарича мамба.

Мартин: Да, много смъртоносна.

Кредо Мутуа: Това е една от най-смъртоносните змии, които изобщо съществуват. Очите ѝ са ТОЧНО като тези на Читахури и на Мантиндане. Такива са очите и на питона. Крокодилските очи имат много извънземен вид но видът им не е толкова хипнотизиращ и проникващ като този на мамбата и питона. Ако можете да си представите сър, око на питон увеличено 10 пъти ще получите точна представа как изглеждат очите на Читахури.

Мартин: Говори се и аз вярвам че е истина, че има война между Светлината и Тъмнината, между Доброто и Злото на тази планета.

Кредо Мутуа: Да, да сър. Да.

Мартин: И определено има Бог на цялата Вселена, Бог на Светлината и Правдата.

Кредо Мутуа: Да, сър.

Мартин: Как вашата култура, как Вие разглеждате Божията намеса чрез неговите домакини, представители? Във всички тези неща трябва да съществува баланс, включително и на планетата Земя - както долу, така и горе. Как виждате нещата? За много читатели това би прозвучало много ужасяващо и почти безнадеждно и въпреки това мисля, че Надежда има. Аз бих желал да приключим това интервю с послание за Надежда.

Кредо Мутуа: Да, сър, наистина Има Надежда. Виждате, има Бог над нас и той е много по-истински отколкото повечето от нас вярват и мислят. Той не е плод на нечие въображение. Бог не е измислица на праисторическите хора, в праисторическите времена. Той съществува сър, но между него и нас са застанали тези същества, които претендират, че са богове. И ние трябва да се отървем от тях, за да се доближим по-близо до Господа. Сър, животът ми бе дълъг и странен и аз мога да ви кажа, че има Господ и Той вижда всичко. Всъщност ние приемаме, че Господ се намесва много бавно, но замислете се за

секунда - кой би мислил нещо подобно преди по-малко от 30 години, никой не го беше грижа за околната среда. Кой насади у всички нас тази внезапна набожност? Днес навсякъде по света хората се вдигат и се борят за правата на жените и децата. Кой е насадил тези идеи в съзнанието ни? Това определено не са нито Читахури, нито която и да е демонична сила, това е божие деяние извършено в сянка, правещо ни по-силни и помагащо ни да се противопоставим на тези грозни създания. Разбирате ли, сър, на нас ни се струва, че Господ работи бавно, тъй като той живее във времево измерение напълно различно от нашето. Господ е някъде там. Той е този, който за първи път в нашето съществуване ни показва тези неща, показва ни, че не сме сами на този свят и че трябва да поемем отговорността за постъпките си и че трябва да неутрализираме тези извънземни същества, които са ни заблуждавали и са ни карали да се въртим в кръг. Човека никога не е усетил вкуса на истинския прогрес сър, тъй като има сили, които постоянно ни пречат да заемем полагащата ни се позиция във Вселената, имам предвид Читахури, Мантиндане и Мидзиму. Трябва да спрем да се отнасяме към тези същества като към свръх човещи. Те са просто паразити, които се нуждаят от нас повече отколкото ние от тях и само един глупак може да отрече факта, че ние не сме единствените разумни създания, които тази планета е произвела. Из цяла Африка има очевидни доказателства, че навремето е имало гигантски човешки същества, населяващи Земята по времето на динозаврите. Има стъпки отпечатали се в гранит, всяка от които е дълга 1,80 м. на 1 м. широка. Отпечатъци на възрастно човешко същество датиращи от преди хиляди, милиони години. Къде са изчезнали тези гиганти? Кой знае, може динозаврите да са се трансформирали в интелигентна раса, раса която ни кара да мислим, че са дошли от звездите докато всъщност е част от планетата, на която ние живеем. Има Надежда и Надеждата е голяма. Във всеки един от нас се ражда едно дете на Христос, но както при всяка една смърт, смъртта на това дете на Светлината (загубата на старата ни същност преди тя да добие Божественото) е съпроводена с голяма опасност, тъй като врагът е достигнал фаза на отчаяние. Врага ще допусне грешка и ние ще го покорим в името на Господ. Това е нещо, в което вярвам сър и ще се придръжам към тези вярвания до последния си дъх.

Мартин: Може би тази Ваша мисъл е най-доброто място, на което да приключим нашия разговор. Нека само да Ви кажа, че от 1974 г. насам съм виждал и съм имал близки контакти с космически кораби (не че съм бил отвлечан или съм бил вътре в тях). Имал съм преживявания в планините на Южен Орегон, там се натъкнах на стъпки на *Bigfoot*.

Кредо Мутуа: Ахаа.

Мартин: Близко до една река, където бях излязъл да лагерувам. През нощта можех да ги чуя, техния рев...

Кредо Мутуа: Ааааа видяхте ли сега?

Мартин: От единия връх до другия. Това са неща, които аз лично съм изпитал. Аз ЗНАМ, че са истински.

Кредо Мутуа: Да сър, явно се оказва, че говоря със съмишленик и бих казал, "Ние ще пребъдем" така както пеели американските морски пехотинци по време на Втората Световна Война.

Мартин: Да и по време на войната във Виетнам.

Кредо Мутуа: Ние ще пребъдем, ние ще пребъдем, но неверниците трябва да спрат да се подиграват, а глупците да спрат да наричат богове тези извънземни. Има само ЕДИН Господ и Той или Тя или То е Този, който ни е създал, а не някакъв измислен, който е дошъл от някъде, крие се зад гърба ни и пие кръвта на нашите деца. Амин сър.

Мартин: Да, точно така, напълно сте прав. Кредо, искам да Ви кажа колко дълбоко оценявам това, което направихте и куража Ви да бъдете толкова откровен. Отмина времето когато криехме тези неща, вече е време да кажем Истината. Твърде жалко е за тези, които не вярват и дори не приемат най-малката вероятност това да е вярно.

Кредо Мутуа: Точно така и също бих желал да уверя хората, че няма причина да се страхуват от каквото и да е. Ако се опитваме да дадем информация на хората, информация, която би трябвало да е достъпна до всеки един човек от тази великолепна планета, защо по дяволите се опитват да ни накарат да замълчим? Ако смятат, че всичко това е нелепо, нека така да бъде. Спрете да убивате, да съсипвате хората и да ги изкарвате луди, насаждайки им страх. Това е моята гледна точка и съм сигурен, че вашата е същата. Вече не ме е страх. Време е да назовем нещата с истинските им имена и да достигнем съзнание, общо световно съзнание и да изкараме проблема на предна линия. Много Ви благодаря.

Мартин: Прав сте. Аз Ви благодаря.

Превод: *stefany*
Редакция: *Horus*

XNETBG.COM